

[J. K. Hansen]

en overfladisk debat, der skruer det omgivende samfunds forventninger op i en sådan grad, at man rundt omkring tror, at man »bare« kan slå i bordet og forlange, at skolen her og nu skal opfylde de krav, som man stiller.«

I socialdemokratiet vil vi ikke være med til at føre en sådan overfladisk debat omkring folkeskolen. Vi ønsker, og det gør vi sammen med vore forligspartnere, at få loven til at virke efter sin hensigt på en fornuftig måde, og det er os meget magtpåliggende, at såvel skolens forældrekreds som lærere og elever er orienteret herom. Det skal vi sørge for finder sted.

Jeg skal sige lidt om ungdomsarbejdsløsheden. Det er et af de områder, som jeg er meget glad for at undervisningsministeren har taget op her i dag. Hvis jeg skal blive i mit ordvalg fra før, så vil jeg sige, at det er et af de områder, vi ikke kan repetere nok. Selv om vi har en beskæftigelsesplan frem til 1980, så er det et område, der stedse må have vores bevågenhed, og vi må også hele tiden lægge os i selen for nye initiativer og ideer på dette område, også selv om de skulle være utraditionelle. Jeg går stadig væk i det lønlige håb, at det vil være muligt økonomisk at få en sammenkøring af midlerne, der er afsat til de unge i beskæftigelsesplanen, og de midler, der er afsat til de traditionelle uddannelser. Måske kunne ministeren løfte sløret lidt herfor.

Jeg har hermed allerede bevæget mig ind på studiestøtteområdet. Vi ved, at mange unge under uddannelse i dag lever en meget kummerlig tilværelse på det, vi kan kalde under eksistensniveauet. Vi ved, at der nu er et lovforslag på vej om en delvis forbedring på dette område. Vi ved også, at det centrale uddannelsesråd, CUR, er kommet med en rapport om hele dette problemkompleks. Desværre, må vi sige, har det ikke økonomisk været muligt at løse problemerne fra 1979, og det må vi naturligvis alle beklage. Men vi ved også nu, at der er sat penge af til 1980. Jeg skal ikke foregribe begivenhedernes gang, men afvente lovforslagets fremsættelse og behandling her i folketinget.

Der er dog et område, jeg meget gerne vil pege på i dag, og det er de unge, der tager en erhvervsfaglig grunduddannelse, EFG-uddannelsen. Vi ved, at den manglende ydelse i EFG-basisåret – det er ikke en afskaffel-

se, vi har været med til – har skabt problemer for mange unge, der ønsker at tage denne uddannelse. Vi ved også, at manglende praktikpladser ved EFG-uddannelsens 2. dels begyndelse giver disse unge økonomiske problemer. Jeg håber, disse problemer kan tages op samtidig med, at loven om studiestøtte kommer til behandling her i folketinget. Vi ved, at vi sidste år fik fremskaffet nogle penge på dette område, 110 mill. kr., hvoraf de 25 mill. kr. gik til EFG-elevernes basisår, og jeg håber på, at noget lignende kan lade sig gøre igen i år.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg ligesom ministeren og mange andre i dette land har glædet mig over U 90's fremkomst og den debat, den har skabt, ikke blot hos de lærde, men også ude i de brede folkelige lag, hvor jeg ofte bevæger mig.

Wissing (FP):

Som medlem af landets lovgivende forsamling var det med lidt blandede følelser, jeg via dagspressen fik underretning om, at landets undervisningsminister havde indledt forhandlinger bag lukkede døre med nogle udsøgte partier om en ny revision af den kun godt 2 år gamle folkeskolelov. Til orientering for udenforstående, hvortil også skal regnes en ikke lille del af medlemmerne af folketingets uddannelsesudvalg, har undervisningsministeren derpå udsendt en pressemeddelelse. Det fremgik af denne, at de påtænkte ændringer bl. a. ville gå ud på, at der tillægges faget historie flere timer i de ældste klasser på bekostning af faget latin, der kan ventes mere eller mindre udmanøvreret af folkeskolen.

Samtidig ønsker man på grundlag af erfaringer fra de i sommer afholdte afgangsprøver for 9. klasserne at foretage ændringer i sværhedsgraden af disse prøver, således at de vil blive i bedre overensstemmelse med undervisningens indhold.

Nu er det ikke længe siden, vi havde den sidste revision af folkeskoleloven, som gik ud på, at skolens ældste klasser fik tildelt 4 ekstra ugentlige timer til valgfrie fag. Den egentlige anledning hertil var en vokseninspireret demonstration, hvor en flok elever benyttede lejligheden til dels at skaffe sig en ekstra fridag, dels at lave lidt skæg og ballade. Demonstrationen og det dertil knyttede medie-